

Гриби з Юггота. 03 сонет. Ключ

Говард Лавкрафт

3. Ключ

Стежок не знаю, котрі завели
З доріг морських додому у цей час,
Але на ґанку я тремтів, коли
За двері скочив і закрив їх враз.
Я книгу мав таємного шляху,
Скрізь космосу екрани захисні,
У далину, не досягти яку,
І втрачених еонів давні дні.

Ключ є тепер до тих видінь в тумані,
Де сонця шпилі і у думах ліс,
В безодні, до Землі занадто дальні,
Мов спогад, нескінченності сюрприз.
Ключ є, та припинив я бурмотіння,
З горища пролунало шарудіння.

Переклад Віталія Гречки